

Arne Madsen
Fm for Netværksgruppen for flygtninge i Gentofte
Fm for Integrationsrådet i Gentofte Kommune
Soltøfen 5. 2820 Gentofte

25. marts 09

Beskæftigelsesministeren og
Folketingets Beskæftigelsesudvalg.

Lov om aktiv Beskæftigelsespolitik er til revision med bl.a. forslag om at "300-timers reglen ændres til "450-timers reglen. En sådan ændring vil nok ikke gøre hverken fra eller til med hensyn til at få flere af de ledige i den erhvervsaktive alder i beskæftigelse. En del af målgruppen vil som hidtil komme i arbejde, en anden del vil fortsat rammes af reglen, hvad enten den hedder 300 timer eller 450 timer.

Denne anden gruppe vil fortsat presses økonomisk og mentalt længere væk fra arbejdsmarkedet, end den er i forvejen og ud i en tilværelse, der på alle måder er uværdig.

Der er familier, der ikke med økonomiske sanktioner kan motiveres til arbejdsmarkedet. Her tænkes først og fremmest på familier med flygtningebaggrund, der har traumatiske oplevelser med i bagagen.

300-timers reglens økonomiske sanktion rettes typisk mod den kvindelige part i et ægteskab. En kvinde, der i oprindelseslandet ikke har været på arbejdsmarkedet, der ikke er helt ung, og som har en del børn.

Hun kommer ikke på arbejdsmarkedet under sanktionsmodellen, men kan højst sandsynligt til glæde både for hende selv og for samfundet komme det under en mere hensynstagende model, der er pædagogisk veltilrettelagt, der er målrettet, der i længde er tilpasset omstændighederne, der følges tæt og der i første omgang ikke er stift fokuseret på fuldtidsarbejde.

Der skal til denne opgave være sagsbehandlere, der har et bredere fokus og et mere indgående kendskab til disse menneskers situation, end jobcentrenes sagsbehandlere er ansat til at have.

Det økonomiske pres, som Lov om aktiv beskæftigelsespolitik lægger på sårbare mennesker, fører kun til ulykke.

Kommunerne kan ikke inden for lovens rammer finde positive veje for at få denne gruppe i arbejde og må derfor med 300-timers eller 450-timers reglen på nakken efterlade dem til sig selv på kanten af samfundet. Hvad det fører til for de voksne og for børnene, skal der ikke megen fantasi til at forestille sig.

NB

Vedlagt en autentisk historie fra det virkelige liv. Den er ikke enestående. Der er flere tilsvarende bare fra det lille område, som jeg har et intenst kendskab til.

Venlig hilsen Arne Madsen

En flygtningefamilie på kanten

Der er møde på Rådhuset engang i februar 2009. Til stede er et forældrepar, der har seks børn. De har flygtningebaggrund. De har økonomiske problemer og sygdom at slås. Der er en sagsbehandler fra Jobcentret, en tolk og en bisidder. Der skulle også have været en sagsbehandler fra "Børn og Forebyggelse". Da ingen dukker op kontaktes afdelingen, der oplyser at vedkommende er syg.

Sagsbehandleren tager i første omgang fat på faderens sag og fortæller ham, at han ingen muligheder har for at få pension. Sagsbehandleren tilbyder at arrangere et møde med eksperter, der har med pensionssager at gøre, så de kan fortælle ham nærmere om, hvorfor han ikke kan få pension.

Ansøgningen om pension er sendt på opfordring af en psykiater, der ser en genopretning af familiens økonomi, som den mest hensigtsmæssige vej ud af faderens depression og tanker om selvmord. Faderen har i mere end to år haft en ryglidelse forårsaget af en arbejdsskade, der gør, at han er ude af stand til at arbejde.

Faderen erklærer med det samme, at han ikke ønsker at deltage i flere møder. De mange møder gennem det sidste halve år har kun ført til ydmygelse og desperation. Han ønsker ikke pension, men kun at blive rask, så han kan komme i arbejde og forsørge sin familie. Han rejser sig herefter og erklærer, at han respekterer sagsbehandleren, der handler efter love og anvisninger oven fra, men han kan ikke klare flere ydmygelser og ønsker at forlade mødet. Han overtales til at blive.

Herefter henvender sagsbehandleren sig til moderen. Hun er for godt et halvt år siden med henvisning til 300-timer reglen frataget kontanthjælpen. Hun har tillige fået besked om, at hun nu selv må skaffe sig et arbejde.

Sagsbehandleren har undersøgt hendes sag igen og fortæller hende, at hun ikke kan få genoptaget udbetalingen af kontanthjælp. Der kan muligvis skaffes hende en praktikplads, som måske med tiden kan føre til arbejde, men det vil blive svært at finde arbejde, da hun taler dårligt dansk. Og den økonomiske nedtur gør det ikke nemmere.

Ægteparret forlod mødet med samme besked som flere gange tidligere. Der er ingen hjælp til at komme ud af den uholdbare økonomiske situation. I må klare jer selv.

En sagsbehandler havde på et tidspunkt før jul 08 sagt til faderen at de muligvis kunne komme i betragtning ved uddeling af "julehjælp". Familien satte deres lid til, at denne hjælp kunne rette op på deres situation. Julehjælpen viste sig at være på 750 kr. til det gabende økonomiske hul. Faderen følte sig ydmyget og holdt for nar. Så han afviste at tage imod.

Familien har 6 børn, en pige på 19 år. Der er i gang med en uddannelse til sosu-hjælper og 5 drenge mellem 8 og 17 år. Familien har i de seneste 8 måneder skullet leve for faderens kontanthjælp, der efter skat beløber sig til 7.500 kr. Når husleje og afdrag på gæld er fratrukket af GK, får han udbetalt 2.500 kr. Det er det beløb familien reelt har til rådighed til at leve for pr. måned. Den trængte økonomiske situation lettes lidt når børnepenge kvartalsvis udbetales, men også kun lidt fordi små lån hos venner og bekendte til nødvendige madindkøb skal betales tilbage. De store drenge, der har arbejde ved siden af skolen, bidrager lidt til familiens økonomi.

Der er tale om en familie i dyb krise fysisk, psykisk og moralsk på grund af økonomien. Ved Indkøb af mad fokuseres på de varer, der er billigst og fylder mest. Der er ikke råd til at tænke på næringsindhold, vitaminer og lignende. Familiens sundhedstilstand er da også i bund. Længerevarende forkølelses- og influenzatilstande går på skift blandt familiens medlemmer. Humøret er hele tiden på lavpunktet og aggressionerne står på lur. Faderen går til fysioterapeut og psykiater. Det har ikke nogen grundlæggende effekt men holder ham oven vande. Der er ikke råd til de mest almindelige udgifter i forbindelse med børnenes skolegang: penge til klassekasse, skolebilleder, børnefødselsdage, familiegruppe-ordningen,

Den ældste dreng var på et tidspunkt involveret i et voldeligt sammenstød på en lejrskole. Det medførte at familien fik tilknyttet en kontaktperson fra "Børn og Forebyggelse". Vedkommende havde god indflydelse på de ældste drenge og havde det godt med familien, men han er nu taget væk.

Moderen, har ikke tidligere, hverken i sit hjemland eller i Danmark været på arbejdsmarkedet, og hun har på grund af fødsel og børnepasning ikke lært dansk i integrationsperioden.

Da Saddam Hussein var nedkæmpet og fanget og Irak-krigen efter sigende slut, vendte familien med ejendele og en repatrieringsydelse på 30.000

kr. tilbage til hjemlandet i 2004. Familien kom til at bo midlertidigt indkvarteret hos bekendte i udkanten af Bagdad. Det viste sig at krigen ikke var slut. Den havde bare ændret sig fra en angrebs-befrielseskrig til en blanding af guerilla- og borgerkrig.

Familien kunne ikke komme uden for en dør og børnene var afskåret fra at gå i skole. Efter godt et halvt år gav de op og vendte skuffede, nedtrykte og flove tilbage til Danmark uden andet end det tøj, de stod og gik i. Deres ejendele var forsvundet under transporten og de 30.000 kr. til repatriering var blevet til en gæld på 30.000 kr. Det var en oplevelse, det var svært at komme over, og som familien stadig er mærket af.

Ved ankomsten til Danmark blev familien indkvarteret i en beskeden lejlighed. Børnene kom i skole. Moderen var meget motiveret for lære dansk, men der var ingen plads i børnehaven til det yngste barn, så hun kom til at vente næsten et år. Faderen, der har stor kørekort, søgte forgæves arbejde som chauffør.

I stedet startede han som selvstændig automekaniker. Firmaet krævede ham tidligt og sent, så hjemmet og de 6 børn blev overladt til moderen. Hun kom ikke i gang med sprogskolen, da familier med selvstændig virksomhed ikke får nogen støtte fra kommunen og heller ikke til sprogundervisning.. Efter to år som selvstændig automekaniker blev værkstedet ødelagt ved en brand. Genopbygning kunne ikke komme på tale, da området var bestemt til sanering. Omtrent samtidigt fik faderen førømtalte rygskade, der hindrede ham i at arbejde. Han kom på kontanthjælp.

Moderen begyndte på sprogskole og kom et par gange i praktik, uden at det førte hende nærmere et arbejde. Hendes dansk er ikke godt nok. Så indtræder 300-timers reglen. Hun mister kontanthjælpen. Hun kan ikke fortsætte sprogskolen. Hun skal i arbejde. Hun får omtrent samtidigt konstateret sukkersyge og lider i øvrigt konstant af blodmangel. Det eneste arbejde, hun sandsynligvis kan få er rengøring, hvilket hun ikke mener sig fysisk i stand til at klare.

Familien må fortsat se frem til at leve for 2.500 kr. om måneden indtil de bliver så raske, at de kan arbejde.

Det kan konstateres:

at familien er havnet i en meget uheldig og umulig situation.

at en familie på 7 personer umuligt kan leve for 2.500 kr. pr. måned

at sagsbehandlingens beslutninger begrundes med henvisning til Lov om aktiv Beskæftigelsespolitik og Lov om aktiv Socialpolitik.

At de trufne beslutninger ydmyger og skaber vrede og aggression indad i familien og udad i samfundet.

Der kan spørges:

Kunne lovteksten have været fortolket på en måde, der kunne have hjulpet familien ud af den umulige situation?

Kunne en jobplan med et længere, målrettet, styret og pædagogisk tilrettelagt forløb have gjort moderen klar til at gå ud i et arbejde?

Er systemets beslutning om at hive det økonomiske tæppe væk under en familie med 6 børn, hvoraf halvdelen er teenagere fornuftigt set i forhold til de pågældende og til samfundet?

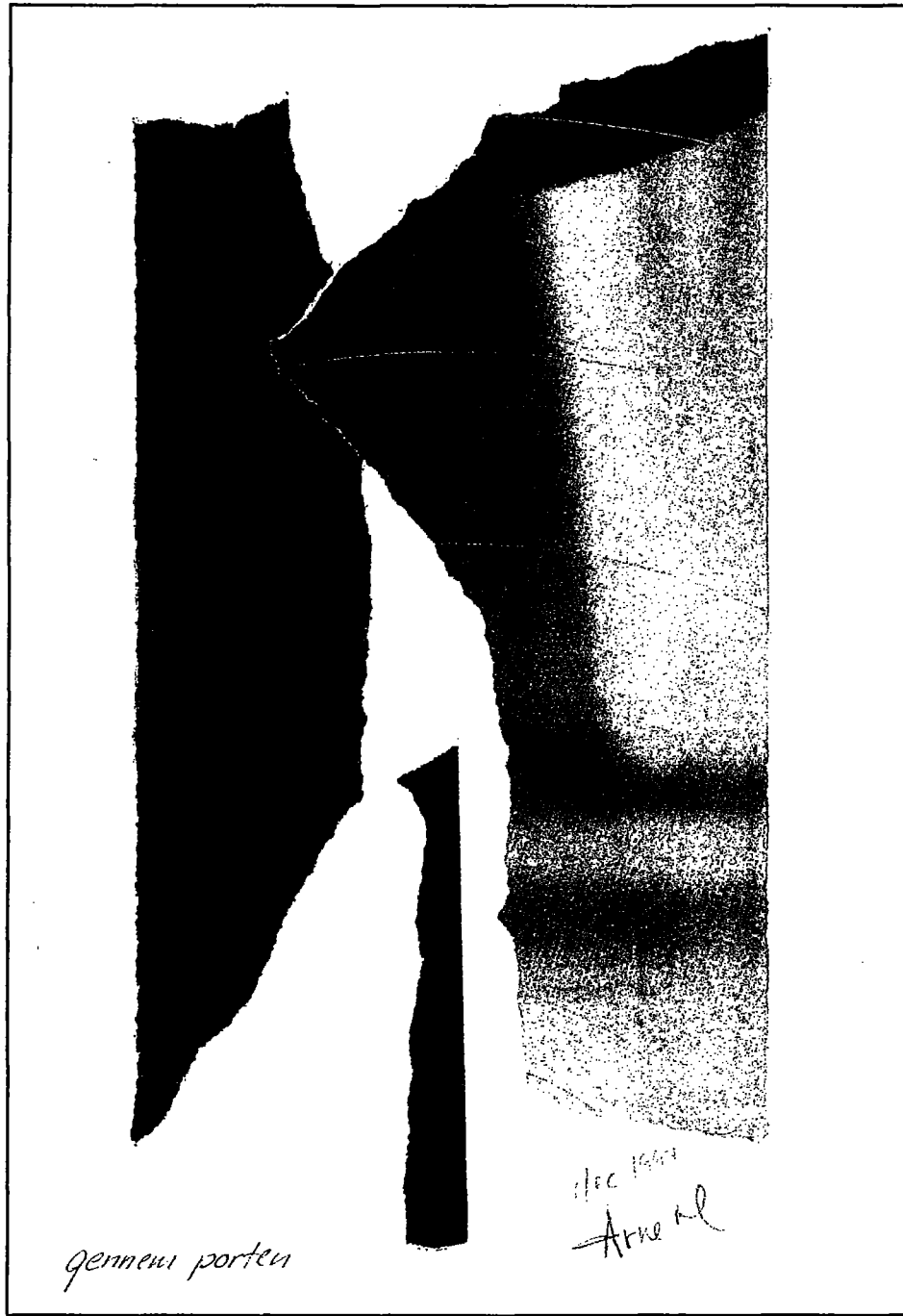
Er det fornuftigt at træffe beslutninger, der forhindrer helbredsmæssigt skrøbelige personer i at få tilstrækkeligt og nærende mad?

Er det klogt at disponere på en måde, der afskærer familien og især børnene fra at deltage i de sociale aktiviteter, der foregår i og omkring skolen til fremme af samvær og fællesskab?

Arne Madsen

DANSK FLYGTNINGEHJÆLP

NETVÆRKSGRUPPEN I GENTOFTE

Netværksgruppen tilbyder flygtningene:

1. Sprogtræning/lektiehjælp:

Når flygtningene kommer i gang på sprogskolerne og begynder at forstå dansk, er det vigtigt, at de kommer til at bruge sproget også uden for klasseværelset. Netværksgruppens medlemmer kan hjælpe med hjemmearbejde, med at læse tekster fra bøger og aviser og med at samtale om emner, der er vigtige i den aktuelle situation.

2. Kontaktpersoner/kontaktfamilier:

Når en flygtning/flygtningefamilie bliver tilknyttet en dansker/ dansk familie indledes en proces, der nænsomt og i bred forstand kan give en introduktion til det danske samfund. På tværs af kulturforskelle mødes mennesker med de samme små og store problemer i hverdagen.

Flygtningen/flygtningefamilien får med en sådan kontakt en indgang til mange af de netværk, et samfund består af, og de har altid et sted at henvende sig, når spørgsmål melder sig.

3. Støtte i forhold til myndigheder og institutioner:

Det danske samfund er kompliceret og har mange regler på alle områder - skrevne og uskrevne.

Hvordan gribes en sag an, hvad betyder de komplicerede ord, og hvordan forstås det bureaukratiske brev fra myndigheder eller institutioner om forhold, det er nødvendigt at tage stilling til. En samtale, der forklarer og forenkler, er en nødvendig hjælp. Og ofte er det betryggende at have en bisidder med til et vigtigt møde.

4. Indføring i fritidsnetværket:

Danmark har et utal af foreninger og klubber for børn, for unge, for midaldrende, for ældre, der samlet beskæftiger sig med stort set alt mellem himmel og jord fra det hårdt fysiske over det æstetisk skabende til det intellektuelle. At vise flygtningene mulighederne og vejlede og formidle kontakt er et vigtigt stykke integrationsarbejde.

5. Ekskursioner til dansk natur og kultur:

Vi betragter vore natur- og kulturværdier som selvfølgelige.

Ved at vise dem frem og forklare flygtningene om dem, kommer de lidt nærmere en forståelse af det danske, og vi får selv et fornyet forhold til både os selv og disse værdier.

Ved at arrangere små ture med udgangspunkt i nærområdet bredende sig til større og større cirkler, kan vi give vore nye medborgere indblik i vores verden og støtte dem med at sætte ord på den.

6. Kulturmøde:

Det er vigtigt, at flygtningene får lejlighed til at vise os noget af den kultur, de bringer med fra deres hjemlande.

Vi rejser meget for at blive beriget af andre samfunds kulturer. Vi har nu mulighed for at blive beriget lige om hjørnet bare ved at kontakte flygtningene, men også ved at skabe mulighed for en udveksling af dansk og fremmed kultur: musik, dans, litteratur, film m.m.

Offentlige kulturmøder kan være vejen til kommunikation med forbeholdne og skeptiske danskere.

7. Oplysende møder:

Det er oplagt med passende mellemrum at arrangere møder for flygtningene med mennesker, der har noget på hjerte i forhold til flygtningenes situation. Det kan være deres egne landsmænd, der har været i Danmark i flere år. Det kan være danskere, der har specielt indblik i integrationsprocessen, og det kan være medarbejdere fra de institutioner og sammenhænge, flygtningene har størst berøring med.

8. Fester:

Enhver kultur har sine mærke- og festdage. Det er god integration, at flygtninge og danskere i fællesskab fejrer udvalgte fester fra hinandens kulturer. Det at spise sammen og smage hinandens mad er en spændende oplevelse. Det kan være omkring en madkurv i naturen en sommeraften eller indendørs ved et sammenskudsgilde, hvor hver familie bringer en ret til det fælles bord. Det er gensidig kulturpåvirkning i en gemytlig atmosfære.

9. Være opmærksom på bolig- og arbejdsmuligheder:

Vigtigt for alle er et sted at bo og et arbejde at beskæftige sig med. For flygtningen er en ordentlig bolig vigtig som base for tryghed og udgangspunkt for integrationen, og et arbejde er vigtig for selvrespekten og for at komme fri af den ydmygende situation, det er at skulle leve på andres bekostning. Det er kommunens ansvar at anvise bolig og senere aktivere og bistå den enkelte med at finde arbejde. Begge opgaver er i øjeblikket meget vanskelige, så der er brug for mange gode kræfter, der kan være opmærksomme, finde muligheder og evt. bane vej, når enten en passende bolig eller et arbejde viser sig.

10. Åbent hus:

Siden sommeren 1999 har Netværksgruppen holdt Åbent Hus i alt 16 timer ugentlig fordelt på ugens første fire dage samt én gang månedligt søndag eftermiddag. For flygtningearbejdet er Åbent Hus en central og vigtig institution. Der læses lektier, der samtales, der leges og spilles og der serveres kaffe/te og saftvand. Det er stedet, hvor flygtninge og danskere mødes, hvor der informeres, hvor der træffes aftaler og knyttes venskaber.

Åbent hus afholdes:

Netværkshuset
Ericavej 149
2820 Gentofte
Tlf.: 39 65 05 75

Formandens adresse:

Dansk Flygtningehjælp
Netværksgruppen i Gentofte
Fm. Arne Madsen
Soltoften 5, 2820 Gentofte
Tlf. 39 64 35 76

Aktuel information om flygtninge i Gentofte Kommune samt om Netværksgruppens aktiviteter på: www.netvaerkshuset.dk - se Nyhedsbrevet

Netværksgruppens medlemmer:

Netværksgruppens medlemstal var 80 pr. 1. august 2001. Alle arbejder frivilligt og ulønnet.

Netværksgruppen er uafhængig af partipolitik og religiøse retninger.

Medlemmerne kommer fra et bredt spektrum i det danske politiske og kulturelle liv.

Netværksgruppens opgave:

Netværksgruppen for flygtninge i Gentofte er oprettet i januar 1998 med det formål:

- 1. at påvirke Gentofte Kommune i bred forstand til at tage et positivt medansvar for de flygtninge, der kommer ind i Danmark*
- 2. at byde flygtningene, der kommer til Gentofte, velkommen og støtte dem med at blive integrerede medlemmer af samfundet.*

Netværksgruppens organisation:

Netværksgruppen er organiseret som en forening med et sæt vedtægter, der fastsætter retningslinierne for medlemskab, mødeaktivitet, valg af koordinationsgruppe og administration.

Netværksgruppen og Gentofte Kommune:

Netværksgruppen har et uformelt samarbejde med Gentofte Kommune. De to parter varetager hver sin opgave i integrationsprocessen. Der kan, når det er hensigtsmæssigt, aftales samarbejde om særlige opgaver.

Der holdes med jævne mellemrum møder mellem Netværksgruppen og Gentofte Kommune med gensidig orientering om arbejdet på flygtningeområdet. Netværksgruppen har 3 pladser i Gentofte Kommunes Integrationsråd, der er på 15 medlemmer.

Gentofte Kommune yder Netværksgruppen økonomisk støtte til administration, aktiviteter og lokaleudgifter i henhold til Lov om social Service § 115.

Flygtningene:

Gentoftes flygtninge kommer fra mange forskellige lande, men flest fra Afghanistan, Irak og Somalia. Hver enkelt flygtning har en lang, dramatisk og ofte traumatisk historie bag sig, inden de ofte ved et tilfælde er havnet i Danmark. De er flygtet fra krig, undertrykkelse, forfølgelse og umulige politiske vilkår. Mange oplever Danmark som et velordnet land, det er trygt at være i, men oplever også det danske samfund som lukket og vanskeligt at komme ind i. Det er et koldt og regnfuldt sted, hvor folk hygger sig inde bag lukkede døre, som det er svært for fremmede at trænge igennem.

Dansk Flygtningehjælp:

Netværksgruppen arbejder i overensstemmelse med Dansk Flygtningehjælps formål for frivilligt arbejde;

- »at fremme flygtningenes integration i lokalsamfundet og skabe dialog, forståelse og tolerance mellem flygtningene og den øvrige befolkning«.

Netværksgruppen og Dansk Flygtningehjælp har en samarbejdsaftale, der bl.a. indebærer :

- at arbejdet med flygtninge bygger på demokrati, gensidig respekt og ligeværd,
- at kendskab til flygtnings personlige forhold behandles fortroligt.

Netværksgruppen støttes af Dansk Flygtningehjælp, der yder konsulentbistand, uddannelse og formidling af information og erfaringer.

Netværksgruppens medlemmer indbydes til at deltage i Dansk Flygtningehjælps møder, vedrørende det frivillige arbejde og den løbende diskussion om flygtningearbejdet.

